# Pregaria.cat

**Entrada**

## Sempre l'aigua

Aquest racó de bosc fa ja molts anys que t'agrada. Coneixes quasi tots els arbres, i fins fa pocs anys parlaves amb ells, la mà suaument en el tronc com fent-li carícies. I aquell fil d'aigua que va baixant dels cims potser no t'ha extasiat sempre!
Depèn del temps, de les pluges i la varietat de les estacions que el fil de l'aigua sigui més prim o més gruixut. Si en baixa molta ja de lluny pel camí es deixa escoltar, primer amb suavitat i després cridant des de els pulmons de la terra: "soc aquí, fixat en mi".

Aquesta tarda mires atentament com va baixant tan tendra, tan pura, tan natural i amb la constància de sempre. Penses: "vindrà la nit, potser una tamborinada amb llamps, quan arriba l'hivern, quan tot sembla amargar-se per esclatar amb eufòria més tard... i tu, aigua, sempre igual, movent-te; i sempre nova, diferent, semblant. Mai la mateixa".
"D'aquí a poques hores tornaré a ciutat, al soroll i als embolics de la feina, i ella, l'aigua, seguirà el camí de la muntanya a la vall, als horts, a les plantes i les fonts, sempre igual, fent possible la vida. Ningú ja serà en aquest racó per reconèixer que existeix per una ment i un ulls de persona, però sense cap que observi, sol, nu, serà el mateix, de nit, de dia, en la foscor o la llum. Fa el seu què no per ser mirat. El fa i prou".

Del racó del bosc amb el fil de l'aigua ara passes a l'espai de dintre, el del silenci intern i la pau serena. Cambra des d'on reps tota realitat i la vas fent teva, la vas assimilant. També aquí aquella font de vida, que ve de dalt, que t'acompanya.
**Oh, Déu nostre, sou l'aigua viva.**